

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestria duo

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. X. De gradibus Jurisdictionis Ecclesiasticae. Ad can. 4. 6. caus. II. q. 1.
can. 8. & 9. caus. 9. q. 7..

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

eam totam ad dominum fuisse conversam, ut monasterii princeps, Mater Virginum fieret. Gregorius Turonensis lib. 3. cap. 7. Illa quoque ad Deum, conversa mutata veste, monasterium sibi intra Piclaviensem urbem construxit. Hilarius Arelatensis in vitâ S. Honorati: Recenti adhuc & illibato nitore frontis sine admonitione convertitur. Gregorius Magnus lib. 2. dialogi de S. Benedicto. Alio quoque tempore Gothibus quidam pauper spiritu ad conversionem venit, quem Dei vir Benedictus lubentissimè suscepit. Effectus autem hujus conversionis in ceteris erat ἀσκησις. Hâc voce Stoici utebantur & Cynici præcipuè, significantes rigidam illam vivendi rationem, quâ se contra fortunæ injurias durabant. Photius de Sallustio Cynico ait: ἀσκησιν tam faciliè tolerasse, ut neque corpore infirmior, neque animo dejectior visus fuerit. Josephus lib. 6. c. 4. de Nabalo ait, σκληρὸν ἢ πονηρὸν τοῖς Ἀπιδέμασι, καὶ κυνικῆς ἀσκήσεως πεποιημὸν τὸν βίον. Hujus ἀσκήσεως sæpe meminit Arrianus, & est de eâ caput integrum lib. 3. Dissertat. Epictet. Hoc veterum Christianorum quidam imitabantur, quod de Origene scribit Eusebius, lib. 8. Ecclesiastica Historiæ. c. 3. ubi ejus ἀσκησιν luculenter describit: Unde & φιλοσόφοι ἀσκηταί, appellati, in primis verò monachi. Vide Desiderium Heraldum de rer. judicat. auctor. cap. X. ἀσκηταί. Cujacium paratit. Cod. d. Episc. & Cler. Salmasium Tertull. pall. pag. 66. Casaubon. ad Baron. pag. 171. Scalig. Lect. Auson. lib. 1. c. 8.

ἀσκησις.

Philosophi
& Monachi
ἀσκηταί.

CAP. X.

De gradibus Jurisdictionis Ecclesiasticæ. Ad
can. 46. caus. II. q. 1. can. 8. & 9. caus. 9. q. 7.

SUMMARI A.

1. Singulis Episcopis sui limites.	5. Synodus diœceseos.
2. Canon 2. concilii CPol.	6. Διοίκησις, ἐπιτορ χία.
3. Confirmatur Nicæno.	7. Canon. 9. & 17. Chalcedon.
4. Synodus provincialis, perfecta.	8. Grotiani manus.

Singulis
Episcopis
sui limites.

Multæ sunt constitutiones Ecclesiæ, quibus singuli Episcopi jubentur res suas agere, neque in aliorum Ecclesias, aut diœceses ἀδουπίσειν. Canon. 2. Concilii CPiani: τῆς
ἐπιτορ

ἐπεὶ διοίκησιν Ἐπισκόπων ταῖς ὑπεροχοῖς ἐκκλησίαις μὴ ὀπιέναι
 μηδὲ συγχέειν τὰς ἐκκλησίας. Zonaras ibi notabat: Διὰ τὸ ὀπιέναι
 τὴν ληστεικὴν οἶον ἐμφαίνεσθαι καὶ ἀτακτικὸν ἔφοδον. Nempe
 hoc verbo ὀπιέναι invasionem significari quasi latrocinii instar.
 Quo canone Episcoporum velut territoriis termini limitesve po-
 nebantur, quos transilire Episcopis aliis minimè liceret. Hanc
 esse hujus canonis veram interpretationem ex Socrate *lib. V. H.*
Eccl. cap. 7. liquet, ubi de synodo istà CPnā agit: Verba ejus hæc
 sunt: Καὶ Πατριάρχας κατέστησαν Διανεμάμενοι τὰς ἐπαρχίας,
 ὡς τὰς ὑπὲρ διοίκησιν Ἐπισκόπων ταῖς ὑπεροχοῖς ἐκκλησίαις μὴ
 ὀπιέναι. Τὸ γὰρ πρότερον διὰ τὰς διωγμὰς ἐγένετο ἀδιαφόρως.
 Et distributis provinciis diæceseos patriarchas constituunt, ut ne alte-
 rius diæceseos Episcopi Ecclesias extra suos fines sitas invaderent. Id
 enim antea propter persecutiones facere cuiq; liberum erat. Hæc por-
 rò firmantur eodem canone, ita conversa in Codice Canonum Ec- *Canon 2.*
 clesie Romanæ, ab Hadriano I. Papâ Karolo magno Romæ quon- *concilii*
 dam oblato, qui canon in ordine ejusce Codicis est CLXIV. *Qui CPol.*
 sunt super diæcesin Episcopi, nequaquam ad Ecclesias, quæ sunt extra
 prefixos sibi terminos, accedant, nec eas hac presumptione confun-
 dant; sed juxta canones Alexandrinus Antistes quæ sunt in Ægypto
 regat solummodo, & orientis Episcopi orientem tantum gubernent,
 servatis privilegiis, quæ Nicænis canonibus Ecclesie Antiochene tri-
 buta sunt: Asiæ quoq; diæceseos Episcopi ea quoq; quæ sunt in Asia-
 nâ diæcesi dispensent. Nec non & Ponti Episcopi ea tantum, quæ sunt
 in Ponto, & Thraciarum, quæ in Thraciis sunt, gubernent. Non vo-
 cati autem Episcopi ultra suam diæcesin, non accedant propter ordi-
 nationes faciendas vel propter aliàs dispensationes Ecclesiasticas. Ser-
 vata vero, quæ scripta est de gubernationibus regulâ, manifestum est,
 quod illa, quæ sunt per unamquamq; provinciam ipsius provincie sy-
 nodus dispense, sicut Nicæno constat decretum esse concilio. Ecclesias
 autem Dei in barbaricis gentibus constitutas gubernari convenit jux-
 ta consuetudinem quæ est à patribus observata. Veruntamen CPus
 Episcopus habeat honoris primatum post Romanum Episcopum pro-
 pterea, quod urbs ipsa sit junior Roma. Nititur hic canon celebri *Confirma-*
 illo Nicæno: τὰ δευτέρω ἐστὶ κρατεῖτο τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ *tur Nicæno.*

Πενταπόλι ὡς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπίσκοπον πάντων τῶν ἐχόντων ἐξουσίαν ἐπέβη καὶ τῷ ἐν τῇ Ρώμῃ Ἐπισκόπῳ τὸ σύνειδ' ὅτι βιν. &c. Quod propterea constitutum, ne quisquam auderet ὑπὲρ διοικήσιν ὧν quidquam pro potestate agere, & in jus Ecclesiarum ὑπεροχῶν invadere. Cuilibet ergo Episcopo sua erat Ἐπισκοπή, & primus Jurisdictionis gradus, alter gradus erat omnium Episcoporum unius provinciae, qui à Metropolitanō convocantur. Hæc perfecta synodus vocata; quod Metropolitanus interfuit. Canon. 16. Concilii Antioch. τελείαν ἢ ἐκείνην εἶναι σύνοδον ἢ συμπαρέστι ἢ ὁ τῆς μητροπόλεως. Tertius gradus fuit Episcoporum multarum provinciarum, quæ dicecesis dicebatur, vocabulo à civili administratione petito, velut territorium, cui plures Ecclesiæ & paræciæ suberant, nec non Chorepiscopatus. Est ergo διοίκησις propriè Episcopi, Archiepiscopi, seu metropolitani, Exarchi & Patriarchæ, ita ut quando de omnibus illis dignitatibus ageretur, aut de quibusdam earum, διοίκησις tunc tribueretur superiori. Hinc canon 6. concilii CPtani: Εἰ ἢ συμβανῆ ἀδυνατήσῃ τὰς ἐπαρχίαις πρὸς διόρθωσιν τῶν Ἐπιθερομένων ἐγκλημάτων τῷ Ἐπισκόπῳ, τότε αὐτὰς προσείναι μείζονι, σωόδῳ τῶν τῆς διοικήσεως Ἐπισκόπων ἐκείνης, ὑπὲρ τῆς αἰτίας ταύτης, συγκαληθῶν, καὶ μὴ πρῶτον ἐνίστασθαι τὴν κατηγορίαν &c. Id est: si quidem acciderit provinciales (Episcopus) non sufficere, tunc accedant ad majorem conventum Episcoporum illius diæceseos, qui hac de causâ convocati fuerint, nec prius accusationem instituant, & reliqua. Unde apparet διοίκησιν latius patere quàm ἐπαρχίαν, provinciam, nempe διοίκησις Metropolitanæ subiectam. Hinc dicuntur Episcopi τῆς ἐπαρχίας, in dicto canone, qui Metropolitanō suberant, ἐπαρχίαται, quemadmodum etiam in can. 4. Concilii Nicæni can. 1. & 2. Concilii Ephesini, & can. 20. concilii Antiocheni: Latinis, Provinciales, ut vel ex Gregorio Turonensi videre est. lib. 9. cap. 20. Porro supra Metropolitanum erat ἔξαρχος, qui plures provincias administrabat qui & Patriarcha & Primas. Ita sanè canon. 9. & 17. concilii Chalcedonenis: Εἰ τις κληρικὸς πρὸς κληρικὸν πρᾶγμα ἔχῃ μὴ ἐγκαταλιμπανέτω τὸν οἰκείον Ἐπίσκοπον καὶ Ἐπί τὰ κοσμικὰ δικαστήρια κατατρέχέτω, & post: εἰ ἢ καὶ κληρικὸς πρᾶγμα ἔχει πρὸς τὸν ἴδιον, ἢ καὶ πρὸς

ἕτερον Ἐπίσκοπον ἢ τῆ σιωδῶ τῆς ἐπαρχίας δικαζέσθω; εἰ δὲ
 πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μητροπολίτην, Ἐπίσκοπον, ἢ κληρι-
 κὸς ἀμφισβήτησιν λαμβανέτω ἢ τὸν ἑξαρχὸν τῆς διοικήσεως, ἢ τὸν
 τῆς βασιλευσῆς κονσταντινουπόλεως θεόνον, καὶ ἐπ' αὐτὸ δικαζέσθω.
*Si cui clerico lis fuerit cum alio clerico, ne relicto proprio Episcopo
 ad iudicia secularia excurrat: Sin autem lis ei fuerit cum proprio vel
 alio Episcopo à provincia synodo iudicetur: Sin autem cum ipso pro-
 vincia Metropolitano lis sit & controversia Episcopo aut clerico, ex-
 archum adeat vel regnantis urbis Cpleos sedem: En tres jurisdic-
 tionis Ecclesiasticæ gradus: Nam aut clerico res est cum alio eidem
 Ἐπίσκοπῃ subjecto clerico & tunc Episcopus, cui uterque subest,
 adeundus est: Vel cum Episcopo ipso, tunc ad Synodum provin-
 ciæ referenda lis est. Vel denique cum ipso provinciæ Metro-
 politano, quo casu vel Exarchus adiri debet vel Patriarcha Constan-
 tinopoleos. Hi ergo erant fines, hi limites canonum, intra quos
 jurisdictio Ecclesiastica continebatur. Et in primis canon XI.
 Cpanus, quem Gratianus in duos distraxit, octavum nempe & no. *Gratiani
 num caus. 9. q. 2. Unde factum quoque ut d. can. Non invitati. 9. ad manus.*
 Episcoporum singularium dioceses relatus fuerit contra concilii
 mentem quod non unius Episcopi Ecclesiam, sed integrum cor-
 pus Ecclesiarum sub uno Metropolitano vel Exarcho, vel patriar-
 châ constitutarum intelligebat.*

CAP. XI.

Pontificem Romanum pro sui electione cen-
 sum Regibus Gothicis pependisse, ab iisque
 confirmationem petiisse. *Ad can.*

Agatho. dist. LXIII.

SUMMARI A.

1. Pontifex pro sui confirmatio-
ne Regibus Gothicis vectiga-
lis. | 2. Censum hunc remisit Const.
Pogon. |
|--|---|

Ec-